

Rigtig mange kom ud på Herstedhøje under corona

Hvad har Coronaen lært os – 5 ting vi skal holde fast i!

Vi nærmer os forhåbentlig snart det tidspunkt, hvor vi kan lægge Corona-restriktionerne bag os, og mange går og glæder sig til at komme tilbage til normalen. Men er det nu også det, vi skal, tilbage til normalen? Skal alt være som det var, eller skal vi benytte lejligheden til at ryste posen og tænke fremad på en ny måde? Måske er det netop nu, vi skal stille os selv spørgsmålet, hvad lærte Coronakrisen os, og hvad skal vi tage med fra den? Det har de gjort sig nogle tanker om i Verdensmål Centeret, og her kommer vores 5 nedslag om, hvad vi mener, vi skal tage med os fra coronatiden:

- For det første er det fællesskabet. Coronatiden har været kedelig. Vi har været meget hver for sig, og vi har savnet at være sammen og lave noget med andre. Vi har så at sige oplevet på egen krop og sjæl, hvor meget fællesskabet betyder for os. Det skal vi tage med videre ved at give energi til fællesskabet, for fællesskabet kommer ikke af sig selv. Nogen skal skabe det. Nogen skal stille op som frivillig træner i fodboldklubben, sidde i institutionens bestyrelse, hjælpe til, når der skal være fastelavn, tage initiativ til genforening af den gamle skoleklasse, drive byens mangfoldighed af kulturelle-, sociale- og naturforeninger, gå ind i kommunalbestyrelsen, grundejerforeningen eller bare bakke op om dem, der holder fællesskabet i gang. Giv energi til fællesskabet!

- For det andet er det naturen. Vi har brugt naturen meget mere og fået øjnene op for, hvad den kan gøre for os og ved os. Aldrig har så mange været i Kongsholmparken og Vestskoven. Vi har trampet rundt, op og ned ad vores bjerge, nydt udsigten, opdaget nye veje og stier, fået masser af frisk luft og nye oplevelser, lige uden for hoveddøren, til gavn for både krop og sjæl. Bliv ved med det. Det er jo skønt. Så

hvorfor ikke nu gøre alvor af det, og sætte sig det Hverdagsmål, at gå de anbefalede 10.000 skridt om dagen!

- For det tredje er der ferien. Vi har fundet ud af, at ”langt væk” ikke altid er bedre. At der er masser af fede steder tæt på, i Danmark og vores nabolande, der ligger og venter på os. Spændende steder med historie, kultur og natur, som vi ikke anede eksisterede. Bag hver bakketop gemmer der sig en ny fortælling, klar til at blive opsøgt. Selvfølgelig kan nærområdet ikke byde på den varme badeferie med solgaranti og skiferien med meterhøjt sne. Men vend bøtten og start med at tænke nærhed i stedet for langt væk. Flyv mindre!

- For det fjerde er der forbruget. Vi kan godt forbruge mere intelligent. Under corona glødede dankortet ikke så meget. Vi fik tid til at overveje, om det vi ville købe nu også gav mening, eller om det bare var impuls køb. Vi handlede ikke så ofte, men mere planlagt med større indkøb ad gangen. Vores traditionelle forbrug har skabt vores problemer med ressourceknaphed, forurening, biodiversitetskrise og klimaforandringer. Hold derfor fast i de nye bedre forbrugsvaner. Og tænk i kultur i stedet for i ting!

- For det femte er der sundheden. Selvfølgelig fristes man til at sige. Både den fysiske og den psykiske. Vi har oplevet, hvad god hygiejne betyder, for vores sundhed. Heldigvis behøver vi ikke at blive ved med at gå med mundbind og visir, men det giver god mening at holde fast i mere håndvask, hensynsfuld afstand, host i ærmet og at undgå at smitte andre, når man er syg. Det giver også god mening at holde fast i mere ro på hverdagen. Alt for mange gik tidligere ned med stress. Det skal der laves om på. I Coronatiden gik vi et gear eller to ned, og vi skal ikke helt op igen. Det er ikke god livskvalitet, og det holder ikke i længden. Vi er her jo ikke for at bryde sammen. Vi er her får at få noget godt ud af livet. Det gælder også dyrene. Mange dyr stuvet sammen i små bure er en tikkende sundhedsbombe. Minkene blev opgivet, men der er også høns, svin og køer. Økologi er bedre dyrevelfærd. Mere plads. Mindre sundhedsrisiko. Pas på hinanden!

Helt overordnet har vi jo håndteret pandemien rigtig godt og ansvarligt i Danmark. Det har vi gjort specielt for at passe på de ældre. Tænk hvis vi nu kunne oparbejde noget af den samme vilje til også at passe på de yngre generationer ved at tage klima- og biodiversitetskriserne lige så seriøst. Det ville i givet fald være det allerbedste udkomme af Coronakrisen.